

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 118 0 Срр 002593 21 Срр
Бања Лука, 5.1.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Виоланде Шубарић, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Тање Бундало, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља: 1.) М.М., К., С., 2.) Д.М., К., С., 3.) Б.Ђ. из С., 4.) М. М. из С., 5.) Ц.Г., Г., С., 6.) И.Н., П., Б., 7.) М.З., П., С., 8.) М.Б. из С., 9.) И.С. из С., 10.) Б. Ј. из Б., 11.) Г.Ш. из Б., 12) Р.Ц., К., Б., 13.) С.М., С., 14.) З.Ј. из Б., 15.) В.С., П., Б., 16.) М.Г., Р., Б. 17.) Д.Т., Ж.М., 18.) М.П. из Б. и 19.) М.Б., М., које заступа М.З., адвокат из Б., против тужене Владе Републике Српске, коју заступа Правобранилаштво Републике Српске, ради утврђења повреде права на суђење у разумном року и накнаде нематеријалне штете, на сједници одржаној 5.1.2022. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Тужба се одбацује.

Образложење

Тужитељи су дана 4.11.2021. године поднијели тужбу овом суду ради заштите права на суђење у разумном року и новчано обештећење исплатом новчане накнаде због повреде права на суђење у разумном року, у којој наводе: да су у периоду од 2.5.2006. године до 18.6.2010. године, на основу поравнања и правоснажних пресуда Основног суда у Сребреници поднијели приједлоге за принудно извршење против извршеника (овдје туженог) У.ф. а.д. С., ради наплате накнада плата и других примања из радног односа, које приједлоге је извршни суд усвојио; да су пред истим судом још увијек у току поступци по приједлозима за извршење поднесеним од стране тражилаца извршења (овдје тужитеља), под бројем 82 0 И 006900 19 И 5, у којем предмету су обједињена појединачна рјешења о извршењу ближе означена у тужби; да су током поступка мијењани предмети и средства извршења (од пљенидбе покретних ствари до извршења продајом непокретности извршеника); да је након неуспјеле продаје предмета извршења у два наврата извршни суд обустављао поступак извршења - рјешењем од 6.12.2012. године и од 15.11.2013. године, које је постало правоснажно и које је укинута одлуком Уставног суда Босне и Херцеговине, број АП-1154/14 од 11.1.2017. године; да је закључком извршног суда број 82 0 И 006900 17 И 3 од 2.10.2018. године, одређена продаја непокретности, а након извршене продаје Основни суд у Сребреници је донио рјешење о досуди број 82 0 И 006900 17 И 3 од 7.12.2018. године, које је рјешењем Окружног суда у Бијељини број 82 0 И 006900 19 Гж 4 од 22.5.2019. године по жалби извршеника укинута, као што је укинута и рјешење о досуди од 8.7.2019. године које је донесено у поновљеном поступку продаје непокретности и да од тада није одржано ни једно рочиште, иако је од дана подношења приједлога за извршење протекло више од 15

година; и да је наведеним поступањем нижестепених судова прекршен Закон о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник Републике Српске“ број 99/20).

Уз тужбу су тужитељи доставили и захтјев за убрзање поступка од 24.2.2021. године, који је упућен предсједнику Основног суда у Сребреници, садржаја као и предметна тужба.

Одредбом члана 21. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да тужбу за утврђивање повреде права на суђење у разумном року и правично задовољење због повреде права на суђење у разумном року (даље: тужба), може поднијети тужитељ који је претходно поднио надлежном суду захтјев за убрзање поступка, о чему ће уз тужбу доставити примјерак правоснажног рјешења којим је одлучено о захтјеву за убрзање поступка (члан 22. став 2.).

Дакле, услов дозвољености тужбе је да тужитељ, сходно одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року, претходно надлежном суду (пред којим се води поступак) поднесе захтјев за убрзање поступка, а након што о истом буде правоснажно одлучено има могућност да поднесе тужбу Врховном суду Републике Српске најкасније у року од шест мјесеци од дана пријема правоснажне одлуке донесене по захтјеву за убрзање поступка (члан 21. став 2.).

Слиједом тога, обраћање тужитеља наведеним захтјевом предсједнику Основног суда у Сребреници, нема значај правоснажног рјешења којим је одлучено о захтјеву за убрзање поступка.

Како тужитељи уз тужбу нису доставили правоснажну одлуку донесену по захтјеву за убрзање поступка, тужба је недозвољена, слиједом чега је одлучено као у изреци темељем одредбе члана 24. став 2. у вези са чланом 21. став 1. и 22. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Предсједник вијећа
Виоланда Шубарић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић